

Sterk schaakseizoen Henk Eillert

Nico Hilderink maakte in ronde 13 van de interne competitie van de schaakvereniging Borne korte metten met Erik Witteveen. Deze reageerde in de opening niet goed op een paarduitval van Nico. Dit gaf Nico de gelegenheid tot een sterke centrumactie. Na een totaal verkeerde pionnenruil van Erik hingen er vervolgens twee stukken, waarvan Nico er eentje mee kon nemen. Erik speelde daarna voor de vorm nog even door, maar was volstrekt kansloos. Henk Eillert is de enige die de race met Nico Hilderink nog aardig volhoudt. Ditmaal versloeg hij Wim Arns, die weliswaar het loperpaar wist te bemachtigen, maar daar in feite niets mee kon omdat de lopers vrijwel geen velden hadden. Een gebrek aan samenwerking tussen de stukken van Wim en een volkomen misplaatste toren lieten Wim weinig hoop. Na ook nog een vergiftigde pion in het centrum te hebben geslagen kon hij stukverlies niet meer voorkomen. Een wanhoopspoging daartoe moest hij even later bekopen met dameverlies. Voorlopig een sterk seizoen voor Henk Eillert met veel winstpartijen en slechts één nederlaag. Werner Kienhuis kreeg ook het loperpaar tegen Jos Muller en leek daarmee goede perspectieven te krijgen. Helaas, een foutieve torenzet van Werner verzwakte zijn a-pion en om die te beschermen wilde hij nog even een schaakje eruit halen. Daarmee miste hij wel een dreiging aan de andere kant van het bord en dat kostte een kwaliteit. Bovendien kon Jos met een toren binnenkomen over de open d-lijn en na een nieuwe fout van Werner werd de voorsprong van Jos zelfs uitgebouwd tot een vol stuk, waarna Werner opgaf. Frans Veltkamp won een pion in de opening na een fout op de derde zet van Hans Kroeze. Even later gaf hij de pion weer terug in ruil voor het initiatief. Dit sloeg vol door toen Hans zich druk ging maken om een pionnetje in plaats van zijn ontwikkeling te voltooiën. Frans kreeg twee torens in de schoot geworpen en won de door hem prima gespeelde partij met zo ongeveer een half bord voorsprong.

Ronde 14 viel op door de vele remises. Enkele spelers hielden hun kruik nog even droog tot de jaarwisseling. Zo besloten Heinz Eligmann en Ben ten Dam een interessante partij in een toch vrij vroeg stadium met remise. Ook Guus Nolte en Theo Heeregrave hielden het voor gezien in een stelling die met name Guus nog wel mogelijkheden bood. Frans Veltkamp kwam een stuk voor na een fout van Erik Witteveen, maar kwam met een open koningsstelling niet goed onder de vele schaakjes uit van Eriks dame. Het weglopen zou hem teveel pionnen kosten en daarom besloot hij in tijdnood maar tot remise door zetherhaling. Hans Kroeze kwam een kwaliteit voor tegen Cor van Bree en had dit eenvoudig via stukwinst kunnen uitbreiden tot torenwinst. Cor kwam met de schrik vrij en kreeg zelfs zomaar zijn kwaliteit weer terug. Het eindspel met ongelijke lopers was potremise. De remise tussen Joop Naatje en Johan Alberts kwam op heel wat minder spectaculaire wijze tot stand en was voor de hand liggend. Twee partijen kwamen wel tot een beslissing. Norbert Waanders stond steeds wat gedrongen tegen Wim Arns, maar had wel een gezondere pionnenstructuur. Nadat Norbert de d-lijn had geopend verloor Wim een van zijn zwakke pionnen, liet vervolgens ook nog een vernietigend paard binnenkomen in zijn stelling en moest opgeven. Freek Wentink kwam goed weg tegen Ton Droste die een stuk had kunnen winnen via een matdreiging als hij op de juiste manier een paard had teruggenomen. Nu verloor Ton zelf een pion en na een rampzalige koningszet kon hij torenruil en promotie van de vrijpion van Freek niet meer voorkomen.